

Sygn. akt III CSK 214/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. W.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Rzeszowa
i Gminy Miasta Rzeszów
o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Gminy Miasta Rzeszów
oraz skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. akt II Ca 1411/14,

**odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika Skarbu
Państwa, Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 zł
(sto dwadzieścia zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił obie apelacje od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 19 grudnia 2013 r.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji skargi kasacyjne wnieśli: wnioskodawczyni oraz uczestniczka Gmina Miasta Rzeszów. Wnioskodawczyni wskazała na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości (art. 679 § 3 k.p.c.). Zanegowała wykładnię, że „przepis ten nie daje podstawy do zmiany postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, w przypadku przeprowadzenia dowodu, iż spadek w całości nabyła inna osoba niż wskazana w prawomocnym postanowieniu o stwierdzenie nabycia spadku, gdy w obrocie prawnym istnieje inne, uprzednie oraz zgodne ze stanem prawnym i faktycznym, prawomocne postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku po tym samym spadkobiercy”.

Z kolei skarżąca Gmina wskazała na oczywistą zasadność skargi, na co wskazuje oczywiste naruszenie art. 510 § 2 w związku z art. 672, 673 pkt 4 i art. 679 § 1 zdanie drugie k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Problem poruszony w skardze wnioskodawczyni został wyjaśniony w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2012 r., III CZP 81/11 (OSNC 2013, nr 1, poz.1), mającej moc zasady prawnej, a więc wiążącej wszystkie składy Sądu Najwyższego, także skład w niniejszej sprawie.

Zgodnie z tą uchwałą, art. 679 k.p.c. nie stanowi podstawy uchylenia kolejnego prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po tym samym spadkodawcy. Właściwe są w tym przypadku przepisy art. 403 § 2 w związku z art. 13 § 2 i art. 524 § 2 k.p.c.

Z tych względów przyczyna kasacyjna wskazywana przez wnioskodawczynię nie występuje.

Nie występuje także przyczyna kasacyjna eksponowana przez Gminę Miasta Rzeszów, gdyż art. 510 § 2 i art. 672 k.p.c. nie pozostają ze sobą w związku, który skarżąca sugeruje. Przepis art. 510 § 2 k.p.c. dotyczy wezwania do udziału

w sprawie konkretnej, zindywidualizowanej osoby o znanej tożsamości, natomiast art. 672 k.p.c. przewiduje wezwanie tzw. abstrakcyjne, skierowane do nieznanego kręgu osób, w celu odszukania i ustalenia osób, które mogą być zainteresowane w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c., a których istnienie i tożsamość nie są znane ani sądowi, ani uczestnikom występującym w sprawie.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.